

Παιδικό μιούζικαλ

ΣΤΑΧΟ

ΜΑΖΩΧΤΡΑ

Κώστας Μουστάκας
Μουσική & Λιμπρέτο

πάνω στο έργο
του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη

Λ Υ Ι Κ Ο Ν Ο
Ρ Κ Σ Τ Ο Σ

Τα δύο παιδιά – ο Γέρος κι η Πατρώνα – είναι ντυμένα, όπως κι η γιαγιά τους, με ρούχα ξερθω- ριασμένα και παλιά. Ο Παπάς φοράει μπλε ράσα, - σαν αυτά που φοράν οι παπάδες στα χωριά όταν δεν λειτουργούν. Ο Δάσκαλος ένα παλιό τριμμένο μαύρο κουστούμι, ο κυρ- Μαργαρίτης ένα πα- λιομοδίτικο παντελόνι, καρώ γκρι πουκάμισο και ριγέ γιλέκο, μ’ ένα κρεμαστό ρολοί στο τσεπάκι. Ο έμπορος απ’ τη Σύρο ένα σακάκι ναυτικού με χρυσά κουμπιά και σκούρο μπλε παντελόνι. Το Ζερμπινιώ σκούρα μωβ μακριά φούστα, άσπρη καθαρή μπλούζα, λουλουδιασμένη μαντήλα και κεντημένη κόκκινη ποδιά.

Η μουσική εισαγωγής σβήνει ενώ αρχίζει η αφή- γηση. Ο αφηγητής βρίσκεται στ’ αριστερά της σκηνής, και μπορεί να κάθεται και στην άκρη της. Είναι ντυμένος μ’ ένα

Παλιομοδίτικο “κανονγκιορίσιο” κουστούμι και φοράει κι ένα ανάλογο καπέλο. Όπως κάθεται, φαίνονται οι κάλτσες του, ριγέ και χρωματιστές, η μια πράσινη κι η άλλη κόκκινη. Τα παπούτσια του είναι δυσανάλογα μεγάλα, σαν των κλόουν, και κάποια στογμή το ένα θα του πέσει, για να φανεί η κάλτσα που είναι τρύπια στα δάχτυλα και στη φτέρνα.

Καθώς η αφήγηση μας μεταφέρει στον χειμώνα, τα παιδιά στο βάθος της σκηνής στρέφονται, γυρί- ζοντας πλάτη προς το κοινό : από πίσω στα κου- στούμια τους είναι άσπρα, ενώ από τα σηκωμένα τους χέρια γλιστρούν τώρα νιφάδες χιονιού. Και παλι τα σώματα των παιδιών χρησιμεύουν και σαν οθόνη για τις ψηφιακές προβολές.

Το εσωτερικό του φτωχόσπιτου στήνεται στο κέντρο της σκηνής: τρεις ψάθινες καρέκλες κι ένα τραπέζι, ένα μαγκάλι με -σβηστά- κάρβουνα κι ένα πλαίσιο παραθύρου που κρέμεται από την ορο- φή, μ’ έναν παγοκρύσταλλο κολλημένο στην πάνω μεριά του.

Το βράδυ των Χριστουγέννων το κάθε παιδί στο βάθος της σκηνής κρατά από ένα φωτάκι ή φα- ναράκι, το καθένα σε διαφορετικά χρώματα. Οι νιφάδες που πέφτουν είναι ασημένιες και χρυσές. Ο παπα- Δημήτρης εμφανίζεται στα δεξιά της σκη- νής για την άριά του.

Το εσωτερικό του φτωχόσπιτου μετατρέπεται-με μικρές αλλαγές- στο μαγαζί του αργυραμοιβού κυρ- Μαργαρίτη : οι τρεις καρέκλες στήνονται μαζί με το τραπέζι και σκεπάζονται με μια τάβλα , σχηματίζοντας έτσι έναν πάγκο. Στο κρεμασμένο πλαίσιο του παραθύρου μπαίνει η επιγραφή του μαγαζιού. Το μαγκάλι ανάβει μ’ ένα κόκκινο φως.

Στο τέλος του έργου η Αχτίτσα και τ’ εγγόνια της ντύνονται επί σκηνής απ’ όλους τους άλλους με όμορφα καινούγια ρούχα με λαμπερά χρώματα (η Αχτίτσα φοράει καινούγια μαντήλα και ποδιά , η Πατρώνα φούστα και πλουμιστή ζακέτα, ο Γέρος σακάκι και μπότες) , ενώ στο βάθος τα παιδιά κι η προβολή συνθέτουν ένα χρυσό παραδεισένιο σκηνικό.

Γάνια Κίτσου
Σκηνοθέτης- Ζωφράφος

Σταχομαζώχτρα

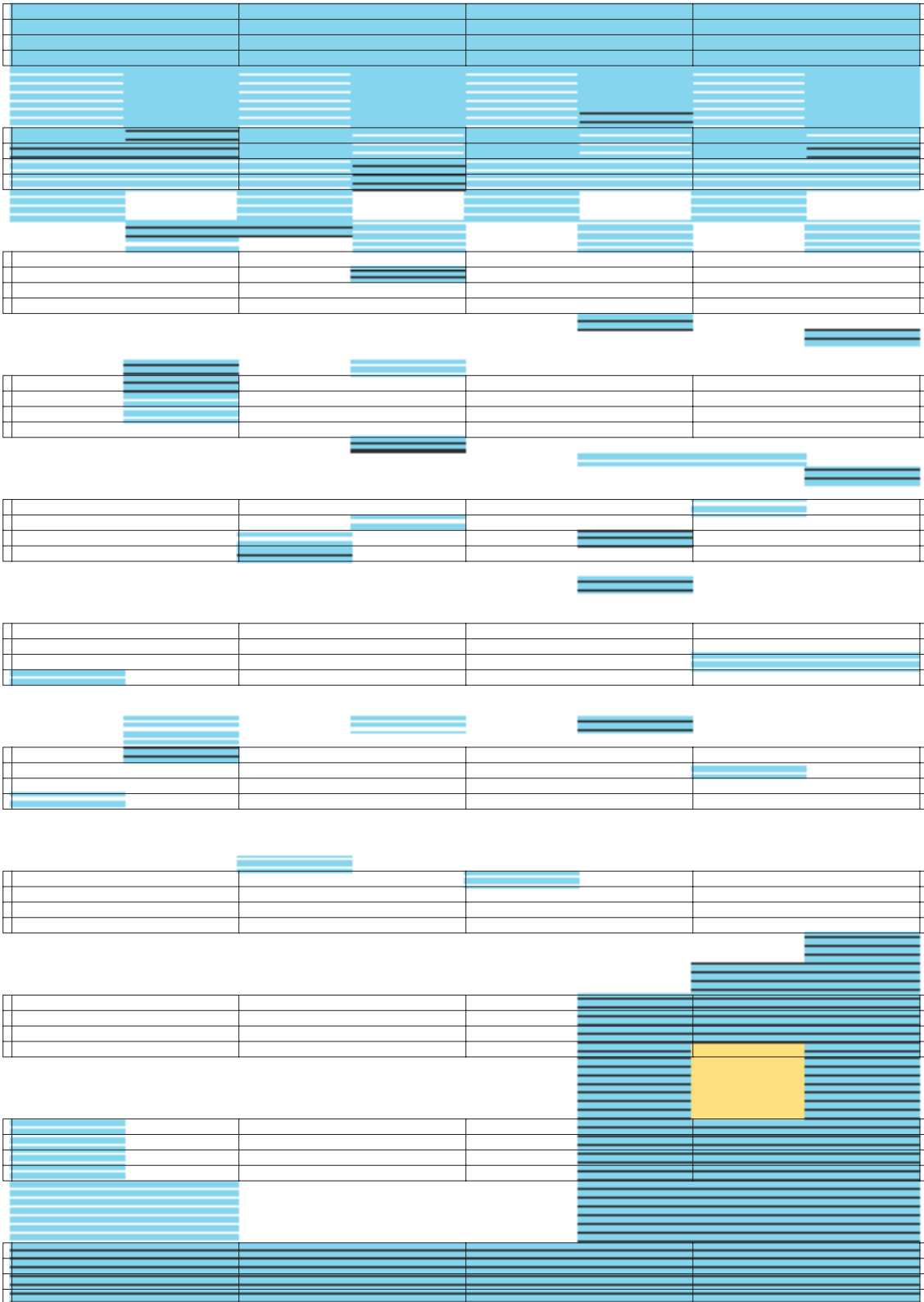
Μουσικό Παραμύθι

Αφήγηση 1η Μεγάλην εξέφρασεν έκπληξιν η γειτόνισσα, το Ζερμπινιώ, ιδούσα την ημέρα των Χριστουγέννων του 187., την θεία-Αχτίτσα, φορούσαν καινούργη μανδήλαν, και τον Γέρο και την Πατρώνα με καθαρά υποκαμισάκια και με νέα πέδιλα. Τούτο δε διότι ήτο γνωστότατον, ότι η θεία-Αχτίτσα είχαν ιδεί την προίκα της κόρης της πωλουμένην επί δημοπρασίας προς πληρωμήν των χρεών αναξίου γαμβρού, διότι ήτο έρημος και χήρα, και διότι ανέτρεφε τα δύο ορφανά έγγονά της μετερχομένη ποικίλα επαγγέλματα. Ήτον απ' εκείνας που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Η γειτόνισσα, το Ζερμπινιώ, ώκτειρε τας στερήσεις της γριάς και των δύο ορφανών· αλλά μήπως ήτο και αυτή πλουσία, δια να έλθη αυτοίς αρωγός και παρήγορος ; Ευτυχής ο μακαρίτης, ο μπάρμπα-Μιχαλιός, όστις προηγήθη εις τον τάφον της συμβίας Αχτίτσας, χωρίς να ίδη τα δεινά τα επικείμενα αυτή μετά τον θάνατόν του.. Τα δύο παιδιά τους ,ο Γεώργης και ο Βασίλης, επνίγησαν όταν εβυθίσθη η βρατσέρα των τον χειμώνα του έτους 186... Ο τρίτος ο γυιος της, ο σουρτούκης, το χαμένο κορμί, εξενιτεύθη και ευρίσκετο, έλεγαν, εις την Αμερικήν. Πέτρα έρριξε πίσω του. Μήπως τον είδε; Μήπως τον ήκουσεν; Άλλοι πάλιν πατριώτες είπαν ότι ενυμφεύθη εις εκείνα τα χώματα, κι επήρε, λέει, μια φράγκα, μια 'γγλεζοπούλα, ένα ξωθικό, που δεν ήξευρε να μιλήση ρωμέικα. Μη χειρότερα! Τι να ηη κανείς! Ημπορεί να καταρασθή το παιδί του, τα σωθικά του, τα σπλάγχνα του ; Η κόρη της απέθανεν εις τον δεύτερον τοκετόν, αφείσα αυτή τα δύο ορφανά κληρονομίαν. Ο πατεριασμένος τους, εζούσε ακόμα (που να φτάσουν τα μαντάτα του ώρα την ώρα!), μα τι νοικοκύρης, το πρόκοψε αλήθεια! Χαρτοπαίκτης, μέθυσος και με άλλας αρετάς ακόμη. Είπαν, πως ξαναπαντρεύτηκε αλλού, δια να πάρη και άλλον κόσμον εις τον λαιμόν του, ο ασυνειδητος! Τέτοιοι άντρες! Έκαμε δα κι' αυτή ένα γαμπρό, μα γαμπρό (το λαμπρό τ' να βγη!).

Άρια Ζερμπινιώς	Τι βλέπουνε τα μάτια μου αυτή την Άγια μέρα ! Η θεια Αχτίτσα καινούργια να φορεί μαντίλα στο κεφάλι! Η θεια Αχτίτσα παραμονή Χριστούγεννα, μα πού τα βρήκε τα λεφτά, χρονιάρες μέρες τώρα, να ντύσει τα εγγόνια της, το Γέρο και Πατρώνα, με καθαρά πουκάμισα και πέδιλα καινούργια; Αφού είναι πια γνωστό, η θεια Αχτίτσα είδε της κόρης της την προίκα να βγαίνει στο σφυρί !		
Σκηνή κυρ Μαργαρίτη & Δασκάλου	Ευτυχής ο μακαρίτης ο μπάρμπα Μιχαλιός που στον Άδη προηγήθη χωρίς τα δεινά να δει. Τα δυο παιδιά του έχασε, το Γιώργο, το Βασίλη, όταν το άγριο κύμα τους πήρε στο βυθό. Τα δυο παιδιά του, ναι, τα δυο παιδιά του πνιγήκαν στο βυθό. Τι φρίκη, τι καημός ! Σε κανέναν να μην τύχει, σε κανέναν να μη μέλλει ! Τα παιδιά του, ναι, αυτά τα παιδιά του πνιγήκαν στο βυθό! Ο τρίτος γιος, το χαμένο κορμί, εξενιτεύθη λένε στην Αμερική. Μήπως κανείς τον είδε ; Μήπως κανείς τον άκουσε; Ενυμφεύθη λένε σε κείνα εκεί τα χώματα και πήρε μια Φράγκα, μια Εγγλεζοπούλα όμορφη, που δεν ήξερε καθόλου Ρωμέϊκα να μιλά. Ενυμφεύθη, ενυμφεύθη και μη χειρότερα! Τι πράγματα είναι αυτά!		

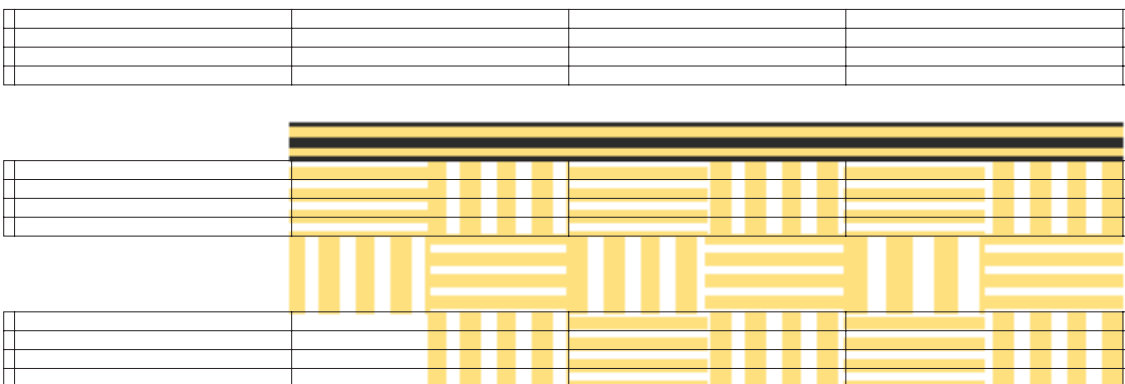
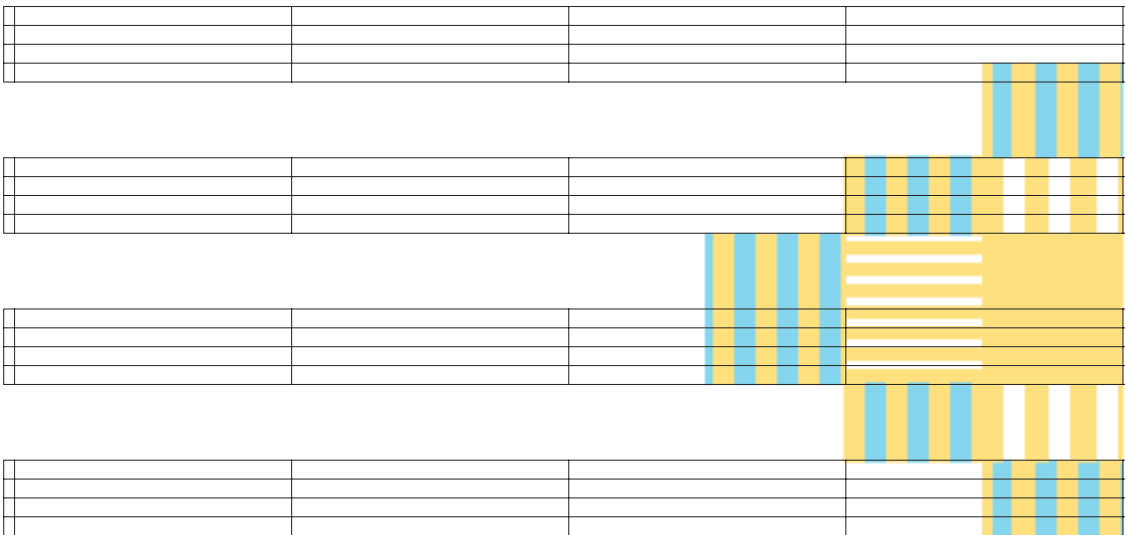
Αφήγηση 2η	Τι να κάμη; έβαλε τα δυνατά της, κι επροσπαθούσε όπως-όπως να ζήσει τα δύο ορφανά. Τι αξιολύπητα, τα καημένα! Κατά τας διάφορους ώρας του έτους, εβοτάνιζεν, αργολογούσε, εμάζωνε ελιές, εξενοδούλευε. Εμάζωνε κούμαρα, και τα έβγαζε ρακι. Μερικά στέμφυλα απ' εδώ, κάμποσα βότσια αραβοσίτου απ' εκεί, όλα τα εχρησιμοποιεί. Είτα, κατά Οκτώβριον, άμα ήνοιγον τα ελαιοτριβεία, εγύριζεν εις τα ποτόκια, όπου κατεστάλαζον αι υποστάθμαι του ελαίου, κι εμάζωνε την μούργα. Διά της μεθόδου ταύτης ωκονόμει όλον το ενιαύσιον έλαιον του λυχναρίου της. Αλλά το πρώτιστον εισόδημα της θειά-Αχτίτσας προήρχετο εκ του σταχομαζώματος. Τον Ιούνιον, κατ' έτος, επεβιβάζετο εις πλοίον, έπλεεν υπερπόντιος και διεπεραιούτο εις Εύβοιαν. Εκεί, μετ' άλλων πτωχών γυναικών, ησχολείτο συλλέγουσα τους αστάχεις, τους πίπτοντας από των δραγμάτων των θεριστών, από των φορτωμάτων και κάρρων. Κατ' έτος, οι χωρικοί της Ευβοίας και τα χωριατόπουλα, έρριπτον κατά πρόσωπον αυτών το σκώμμα : «Να! οι φ'στάνες! μας ήρθαν πάλι οι φ'στάνες!». Αλλ' αυτή έκυπτεν υπομονητική, σιωπηλή, συνέλεγε τα ψιχία εκείνα συγκομιδής του τόπου, απήρτιζε τρεις ή τέσσαρας σάκκους, ολόκληρον ενιαυσίαν εσοδειάν δι' εαυτήν και διά τα δυο ορφανά, τα οποία είχεν εμπιστευθή εν τω μεταξύ εις τας φροντίδας της Ζερμπινιώς, και αποπλέουσα επέστρεφεν εις το παραθαλάσσιον χωρίον της.		

1η Άρια Αχτίτσας	Σιωπή, μόνο σιωπή, σιωπή, μόνο σιωπή και μέσα στο σπίτι και μες στην ψυχή παντού ερημιά και μέσα στο σπίτι και μες στην ψυχή μου και μου τελειώνει η ντροπή ... δεν έχω πια καθόλου. Τι με κοιτάτε, γιατί, γιατί; Πούλησα τα πάντα, ό,τι είχα και δεν είχα, οϊμέ! Η κόρη μου πέθανε στο δεύτερο τοκετό και μου άφησε κληρονομιά τα δύο ορφανά της. Κόρη μου, κόρη μου, ξενοδουλεύω όπου και αν βρω, όπου και αν βρω... μαζεύω στάχυα, μαζεύω στάχυα για τα εγγόνια μου, μαζεύω στέμφυλα και βότσια αραβοσίτου, να μεγαλώσω τα παιδιά, τα δυο μου τα εγγόνια μαζεύω στέμφυλα και βότσια αραβοσίτουμαζεύω στάχυα, μαζεύω στάχυα.		
------------------	--	--	--

2η Άρια Αχτίτσας	Και τι δεν θα έκανα γι' αυτά τα δυο παιδιά, τα δυο μου αγγελούδια! Για την αγάπη αυτών των δύο παιδιών, τι να πω, για την αγάπη τους! Τα πάντα θα έκανα γι' αυτά, που είναι δις παιδιά για μένα. Καλώ τον άρρενα Γέρο, Πατρώνα λέω το θήλυ. Για την αγάπη αυτών των δύο παιδιών θα έκανα τα πάντα, θα έκανα τα πάντα!
------------------	---

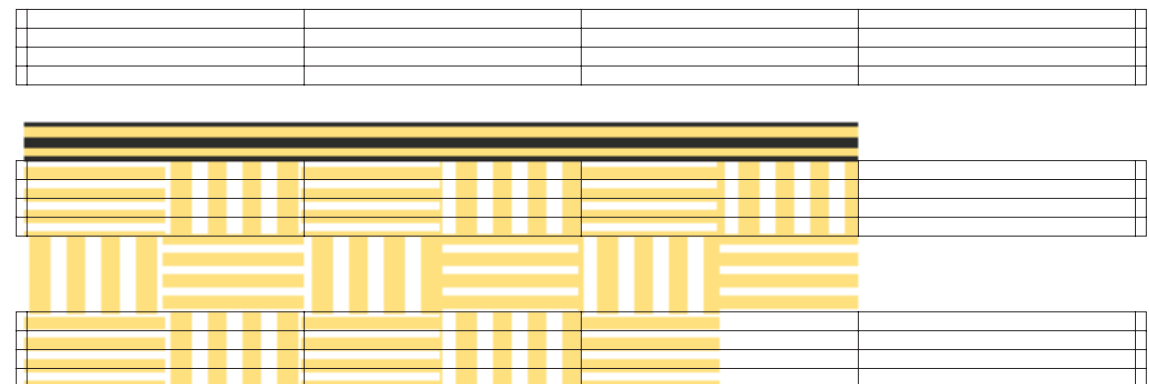
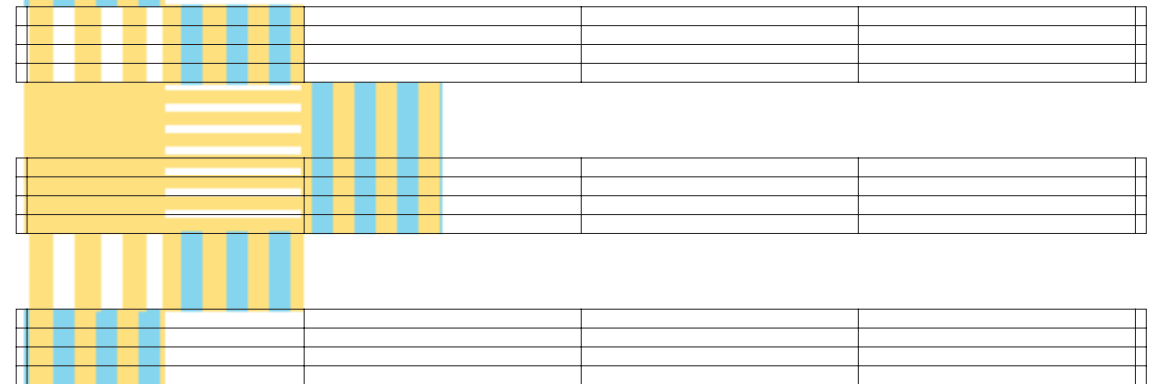
Χριστούγεννα Χορωδιακό	Ξημερώνει Άγια μέρα, έρχονται Χριστούγεννα! Σήμερα γεννιέται ο Χριστός μας, σήμερα γιορτάζει όλη η γη. Έρθαν τα Χριστούγεννα, Άγια μέρα ξημερώνει, έρχονται Χριστούγεννα, χιόνια στο καμπαναριό! Έρθαν τα Χριστούγεννα, γιορτάζει όλη η πλάση, ναι, αύριο ξημερώνει Άγια μέρα. Σήμερα γεννιέται ο Χριστός μας, σήμερα γιορτάζει όλη η γη!
------------------------	--

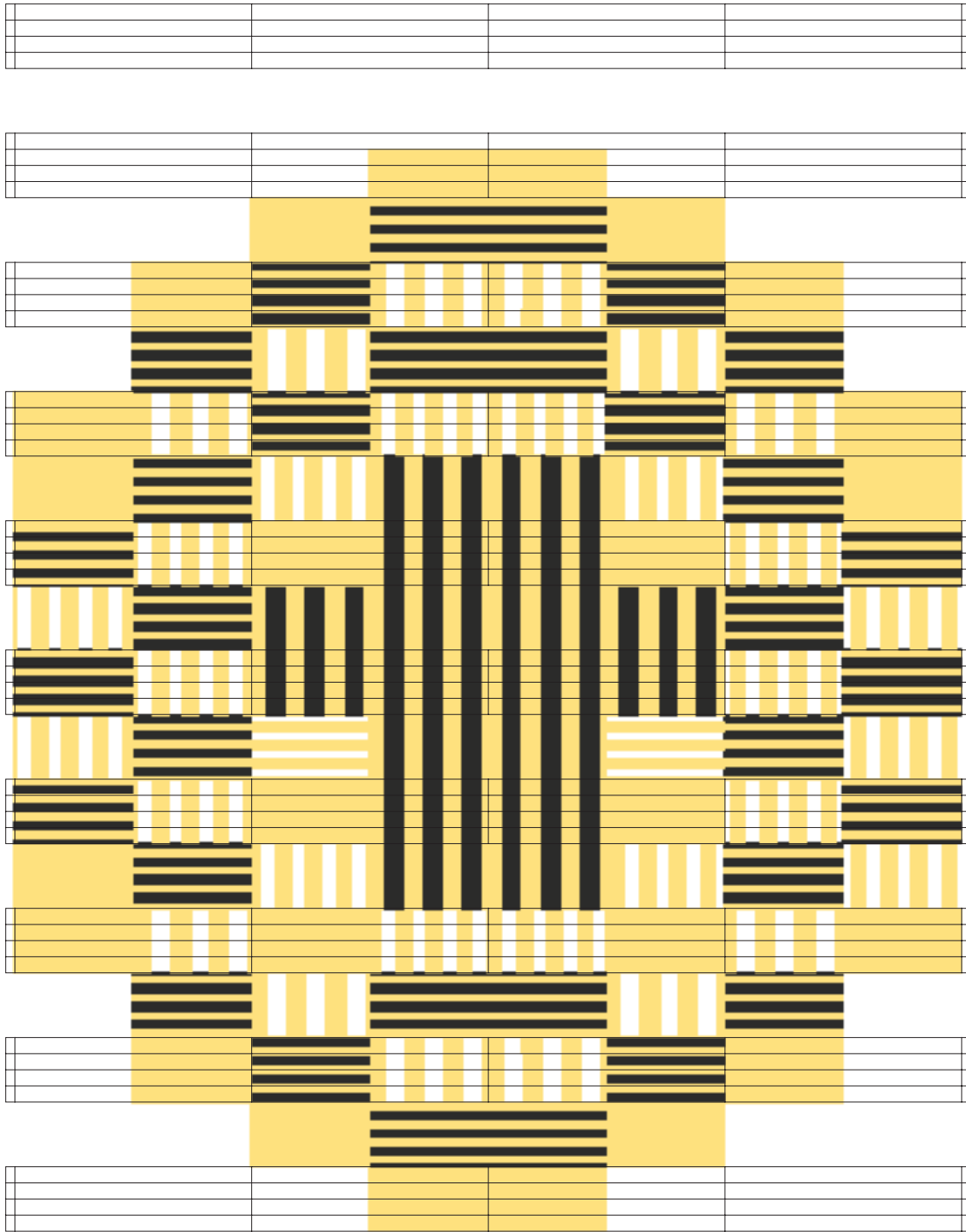

Σκηνή	Καλώς τα 'δέχθης!
παπά Δημήτρη & Αχτίτσας	Καλώς τα 'δέχθην από ποιον; Έλαβα ένα γράμμα δια εσέ . Ορίστε Δέσποτα, μακάρι να 'χα τη φωτιά, ρακί να σε φιλέψω. Γράμμα είπες, γράμμα είπες; Ο γιος σου σου γράφει απ' την Αμερική . Απ' την Αμερική! Δόξα σοι ο Θεός , ο Γιάννης μου!

Μικρή Πρόζα	Το πρωί, μετά την λειτουργίαν (ήτο παραμονή των Χριστουγέννων) ο παπα-Δημήτρης, ο ενορίτης της, επαρουσιάσθη αίφνης εις την θύραν του πενιχρού οικίσκου.
-------------	--

Άρια Γιάννη	Παπά Δημήτρη, σου φιλώ το χέρι , και πρώτον για το αίσιο σε ρωτώ. Δεν ξέρω πια ο πατέρας μου αν ζει και η μάνα μου αν ζει και αυτή. Αν ζει ο πατέρας μου ή η μάνα μου, ειπέ τους να με συγχωρέσουν και να μην έχουνε παράπονο. Σου στέλνω ένα συνάλλαγμα , αν ζει ο πατέρας μου κι η μάνα μου, να το εξαργυρώσουν.
-------------	--

Αφήγηση 4η

Πολλά ἔλεγεν ἡ ἐπιστολή αὐτή καὶ ἓν σπουδαῖον παρέλειπε. Δὲν ἀνέφερε τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, δι' ὅσα ἦτο ἡ συναλλαγματική. Ὁ παπα-Δημήτρης παρατηρήσας τὸ πρᾶγμα, ἐξέφερε τὴν εἰκασίαν, ὅτι ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν, νομίζων ὅτι εἶχεν ὀρίσει τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων παραπάνω, ἐνόμισε περιπτὸν νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ παρακατιῶν, διό καὶ ἔλεγε «τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ».

Ἐν τούτοις ἀφατος ἦτο ἡ χαρὰ τῆς Αχτίτσας, λαβούσης μετὰ τόσα ἔτη εἰδήσεις περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς. Τα δύο παιδιά, ἀν καὶ δὲν ἐννόουν περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἰδόντα τὴν χαρὰν τῆς μάμμης τῶν ἤρχισαν νὰ χοροπηδῶσι.

Ἡ γρᾶια-Αχτίτσα εἰς φοβερὰν διατελούσα ἔνδειαν, ἔλαβε τὸ παρά τοῦ υἱοῦ τῆς ἀποσταλὲν γραμματίον, εφ' οὗ ἐφαίνοντο γράμματα κόκκινα καὶ μαύρα, ἄλλα ἔντυπα καὶ ἄλλα χειρόγραφα, ἐξ ὧν δὲν ἐννόει τίποτε οὔτε ὁ γηραιὸς ἐφημέριος, οὔτε αὐτή, καὶ μετέβη εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κυρ-Μαργαρίτη.

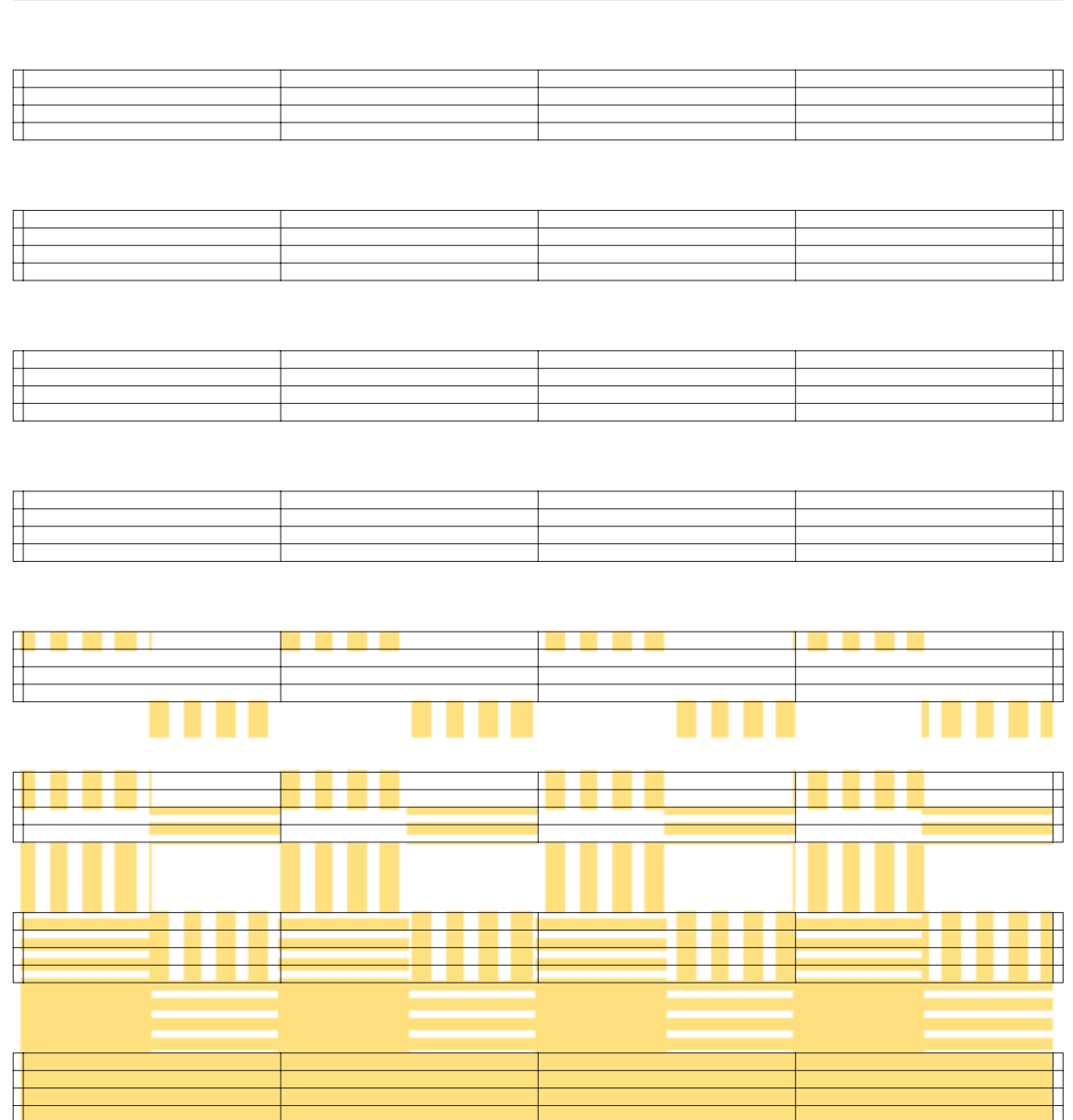
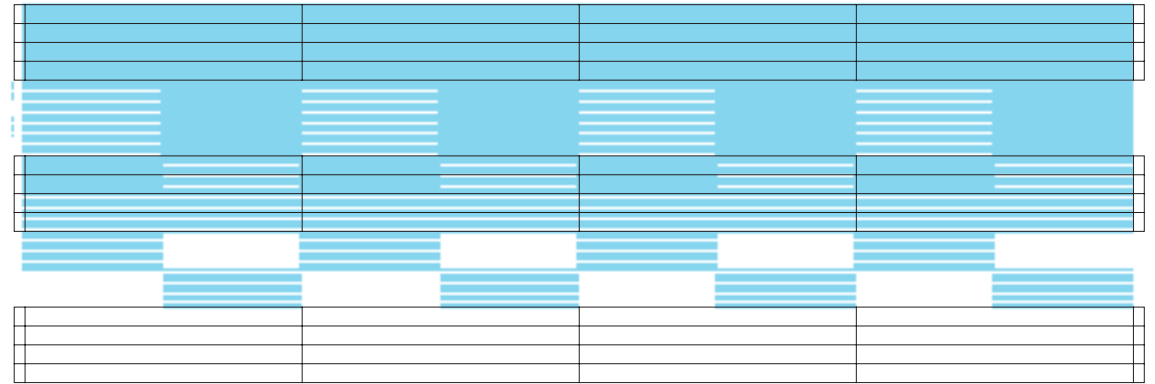
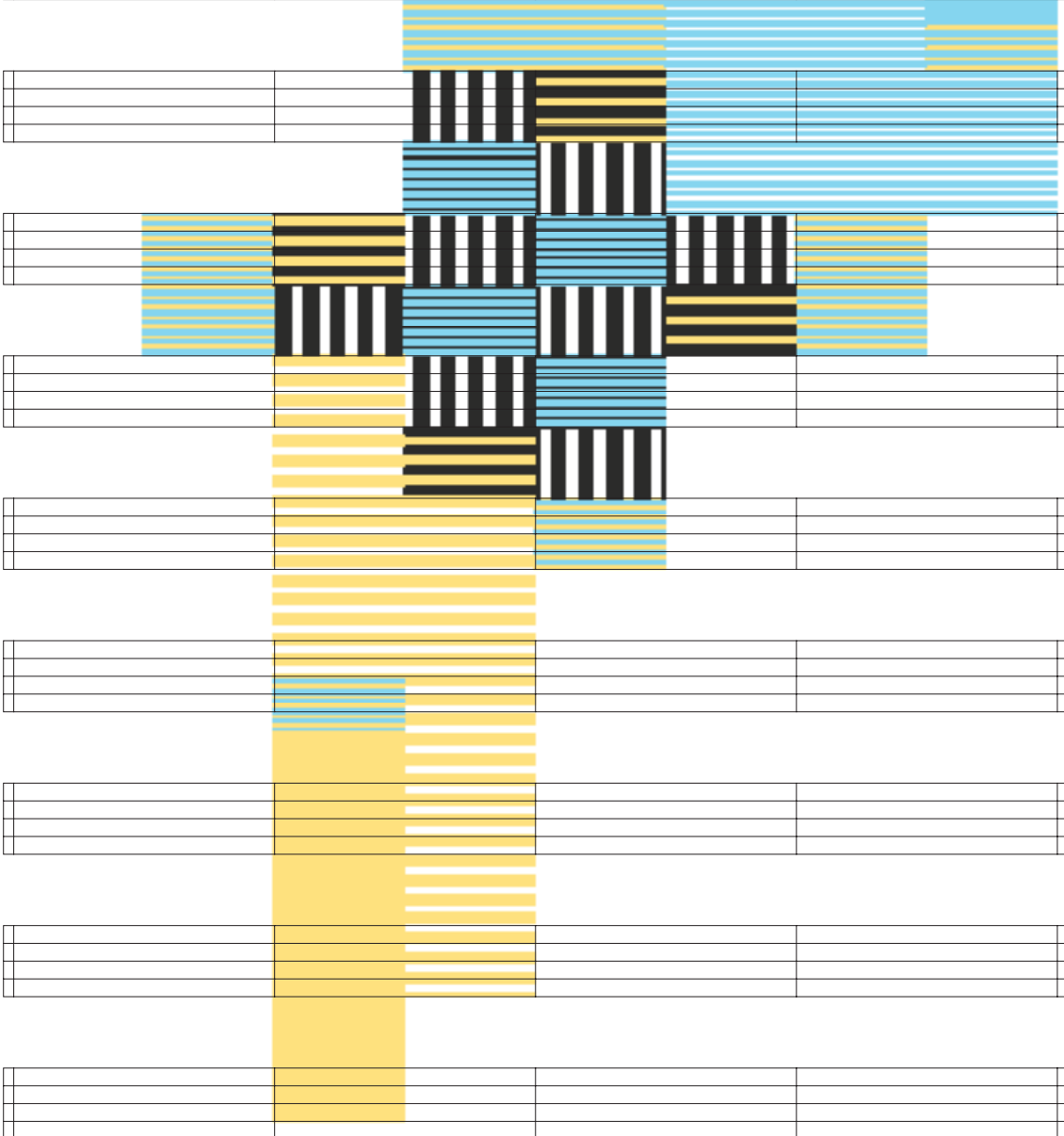
Ὁ κυρ-Μαργαρίτης δὲν ἦτον ἰδίως προεξοφλητής, ἢ τοκιστής, ἢ ἔμπορος, ἦτον ὅλα αὐτὰ ομοῦ. Ἐνα φόρον ἐπιτηδεύματος ἐπλήρωνεν, ἀλλ' ἔκαμνε τρεῖς τέχνας.

[Ὁ κυρ-Μαργαρίτης ἐρρόφησε δραγμίδα ταμβάκου, ετίναξε τὴν βράκαν τοῦ, εφ' ἧς ἐπίπτε πάντοτε μέρος ταμβάκου, κατεβίβασε μέχρι τῶν οφρύων τὴν σκούφιαν τοῦ, ἔβαλε τὰ γυαλιά του, καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ διὰ μακρῶν τὸ γραμματίον.]

Σκηνή κυρ Μαργαρίτη & Αχτίτσας	Τι είναι αυτό; Ένα γράμμα. Από πού, από πού; Απ' την Αμερική. Σε θυμήθηκε ο γιος σου, πόσο χαίρομαι γι' αυτό ! Έχει τον αριθμό δέκα. Και τι σημαίνει αυτό; Δεν το ξέρω. Είναι δέκα σελίνια, είναι δέκα ρουπίες ή δέκα κολονάτα; Ποιος το ξέρει τι είναι αυτό, τι είναι αυτό, τι είναι αυτό ; ...Ή δέκα λίρες... Να φωνάξουμε το δάσκαλο! Φωνάξτε το δάσκαλο , εεεε!		
Σκηνή Δασκάλου & Αχτίτσας	Πρέπει να είναι Αγγλικό, εκτός κι αν είναι Γερμανικό Από πού είναι αυτό το δελτάριο; Απ' την Αμερική, κυρ δάσκαλε . Απ' την Αμερική! Τότε θα είναι Αγγλικόν (στέρλινγκ). Θα σημαίνει τάλιρον , πιστεύω. Στο κάτω κάτω οφείλω να σας πω ότι δεν γνωρίζω από χρηματιστικά .		
Σκηνή κυρ Μαργαρίτη & Χορωδίας	Τώρα τι τα θέλεις, οι καιροί είναι δύσκολοι, μεγάλα κεσάτια! Να σου δώσω δώδεκα τάλιρα, να χαρώ, δεν είναι λίγα, είναι δέκα τάλιρα, και έχεις και δύο ορφανά να θρέψεις. Αν είχα δέκα τάλιρα εγώ, θα παντρευόμουν !		

3η Πρόζα	[Ο κυρ-Μαργαρίτης, είχε αρχίσει να τρίβη τας χείρας και κάτι εφάνετο σκεπτόμενος.] Τώρα, τι τα θέλεις,(είπε στραφείς προς την γραίαν). Οι καιροί είνε δύσκολοι, μεγάλα κεσάτια. Να το πάρω, να σου το εξαργυρώσω, ξέρω πως είναι σίγουρος ο παράς μου, ξέρω αν δεν είναι και ψεύτικο; –Και δεν είναι μικρό πράγμα αυτό, να σε χαρώ, είναι δέκα τάλλαρα. Να είχα δέκα τάλλαρα εγώ, παντρευόμουν... Μα τι να σου πω; σε λυπούμαι, που είσαι καλή γυναίκα, κι έχεις και κείνα τα ορφανά. Να κρατήσω εγώ ενάμισυ τάλλαρο διά τους κινδύνους που τρέχω, και για τα οχτώμισυ πλιά ...Και για νάμαστε σίγουροι, μη γυρεύης κολονάτα, να σου δώσω πεντόφραγκα, για νάμαστε μέσα... Οχτώμισυ πεντόφραγκα λοιπόν ... Α!.. Ξέχασα...Ο συχωρεμένος ο Μιχαλιός, κάτι έκανε να μου δίνη, δεν θυμούμαι ...μα κι εκείνος ο τελμπεντέρης ο γαμπρός σου μου έφαγε δυο τάλλαρα ...θαρρώ... [Και επέστρεψεν εις το λογιστήριόν του. Ήνοιξε το κατάστηχον.] – Εννιά και δεκαπέντε, μου χρωστούσε ο μακαρίτης ο άντρας σου, είπε, και δυο τάλλαρα δανεικά κι' αγύριστα του γαμπρού σου γίνονται... [Και λαβών κάλαμον ήρχισε να εκτελή την πρόσθεσιν πρώτον και την αναγωγήν των ταλλήρων εις δραχμάς, είτα την αφαίρεσιν από του ποσού των δέκα γαλλικών ταλλήρων.] – Κάνει να σου δίνω ... (ήρχισε να λέγη ο κυρ-Μαργαρίτης). [Τη στιγμή εκείνη εισήλθε νέον πρόσωπον]		
Σκηνή Συριανού Εμπορού & Αχτίτσας	Τι έχουμε εδώ, κυρ Μαργαρίτη; Τι είναι αυτό; Μια συναλλαγματική δια δέκα Αγγλικάς λίρας απ' την Αμερική! Πού ευρέθη εδώ; Κάμνεις και τέτοιες δουλειές, κυρ Μαργαρίτη; Για δέκα λίρες; Ναι, για δέκα Αγγλικάς λίρας! Είναι δικά σου; Ναι, είναι δικά μου!		
Σκηνή Συριανού Εμπορού & Χορωδίας	Θα το πάρεις ή θα το πάρω εγώ; Είναι σίγουρος παράς, αρζάν κοντάν. Μπορεί να το πάρει κανείς για εννέα λίρες. Το παίρνω εγώ για εννέα Αγγλικάς.		

Φινάλε	Για μια στιγμή άλλαξαν όλα για τα δύο παιδιά και τη θεια Αχτίτσα. Στο σπίτι τους τώρα θα έχουν ζέστα και οι μέρες τώρα θα είναι πιο όμορφες και ξένοιαστα θα 'ναι τα δύο παιδιά .		
	Το χιόνι που πέφτει δεν θα τους φοβίζει , γιατί μες στο σπίτι θα είναι ζεστά . Φαί θα 'χουν τώρα και μέρα και νύχτα και ρούχα θα παίρνουν καινούργια ξανά και ξένοιαστες μέρες θα ζήσουν πια!		

Κώστας Μουστάκας	Ο Κώστας Μουστάκας, καθηγητής κλασικής κιθάρας και σολίστας, γεννήθηκε στην Ελασσόνα. Σπούδασε κλασική κιθάρα κοντά στους φημισμένους Έλληνες δασκάλους		
Συνθέτης	Δημήτρη Φάμπα και Κώστα Κοτσιώλη καθώς και θεωρητικά Αρμονία αντίστιξη. Τελειώνοντας τις σπουδές του άρχισε να δίνει ρεσιτάλ και βραδιές τραγουδιού στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο). Έχει μελετήσει επίσης την ελληνική παραδοσιακή και έντεχνη μουσική, συμμετέχοντας κατά καιρούς σε διάφορα μουσικά σύνολα και ορχήστρες.		
	Στη μουσική του πορεία σημαντική θέση κατέχει ο τομέας της σύνθεσης με την οποία ασχολείται τα τελευταία 25 χρόνια «παντρεύοντας» την κλασική με τη σύγχρονη έντεχνη μουσική. Ήδη κυκλοφορούν σε CD δύο κύκλοι τραγουδιών του, πάνω σε ποίηση των Μ. Τάσου «Το βαριετέ της τρέλας» και Μ. Χαρίτου «Νύχτες υγρές», καθώς και δύο CD, με οργανική μουσική, «Η μοναξιά και η συντροφιά της» και «Η συντροφιά του Μορφέα». Επίσης έχει κάνει τη μουσική επένδυση με κλασική κιθάρα στο CD με λαϊκά παραμύθια της Αγνής Στρομπούλη «Τα όργανα και τα τούμπανα».		
	Επανελημμένα έχει παρουσιάσει τη δουλειά του στην τηλεόραση, σε διάφορες ραδιοφωνικές εκπομπές και σε μουσικές βραδιές όπου, εκτός από τα παραπάνω έργα, περιλαμβάνει και ανέκδοτες οργανικές συνθέσεις. Ο πρόσφατος κύκλος τραγουδιών του «Ο Μελαγχολικός Πρίγκιπας», που έχει παρουσιαστεί σε διάφορα μέρη, πρόσφατα ηχογραφήθηκε από την ΕΡΤ, όπως και το «Ορατόριο για τα θύματα του Ναζισμού», που παρουσιάστηκε στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ, υπό την αιγίδα της Προεδρίας της Δημοκρατίας, για τις σφαγές των Καλαβρύτων και του Διστόμου.		

Τάνια Κίτσου	Σπούδασε ζωγραφική και θέατρο. Απόφοιτος της Accademia di Belle Arti di Roma, (1985).		
Σκηνοθέτης	Έκανε Μεταπτυχιακές σπουδές για τα εικαστικά και τα πολυμέσα στην Frije Academie-Χάγη (1988-1992) και για το θέατρο στα Groups for Human Encounter- Μάλτα (1987-1997).		
	Συνεργάστηκε ως σκηνοθέτης και σκηνογράφος με θεατρικά σχήματα στον Ευρωπαϊκό χώρο ("Lo Scigno di Pandora", "Lavori in Corso", "TIEFFEU", "Teatro Aenigma" κ.ά.). Το 2001 ίδρυσε στην Θεσσαλονίκη την "Ομάδα Πειραματικού Θεάτρου frACTals", στην οποία είναι καλλιτεχνική διευθύντρια και σκηνοθέτης έως και σήμερα.		
	Παρουσίασε 3 ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε 2 ομαδικές (Άμστερνταμ, Ουτρέχτη, Χάγη).		
	Συνεργάστηκε στο ραδιόφωνο σκηνοθετώντας και παρουσιάζοντας την εβδομαδιαία ραδιοφωνική εκπομπή "Giorni e Secoli" στον ραδιοφωνικό σταθμό Radio Augusta της Περούτζια (1996-1998) και το "Bulletino Artistico" στον ραδιοφωνικό σταθμό του Teatro Colleggio Onaosi της Περούτζια (1994-95).		
	Υπήρξε Καλλιτεχνική διευθύντρια στα: Φεστιβάλ:		
	• "Festival Internazionale delle Figure Animate/ sezione Proteo"-1995		
	• "1η Ευρωπαϊκή Συνάντηση Θιάσων Ατόμων με Ψυχικά Προβλήματα"- Θεσσαλονίκη Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1997,		
	• "Momenti/sezione sperimentale" 1996/2000-01		
	• Α' και Β' Μεσαιωνικό και Βυζαντινό Φεστιβάλ Κατοριάς" 2012-2013.		
	Σκηνοθέτησε τις παραστάσεις :		
	• "Ecate" (performance)		
	• "Catarsi" (σκηνική σύνθεση -ποίηση των E. Pound και M. del Cabral)		
	• "La Geometria del Cerchio" της Bianca Maria Sulpizio		
	• "King Lear" του W.Shakespeare (σκην.: Τάνια Κίτσου- Monica de Palma)		
	• "I Numeri di Eva" (θεατρική σύνθεση)		
	• "Paper's Life" (performance)		
	• "Alfa ed Omega" της L. Doriadi		
	• "La Cetra di Orfeo" (σκηνική σύνθεση πάνω στην		

